

ERMONELA JAHO, PURA PASSIÓ A PERALADA

La soprano albanesa ha ofert un recital en homenatge a la il·lustre artista veneciana amb un repertori *verista* italià, que ha inclòs àries de *Madama Butterfly*, *La Bohème*, *Zazà*, *Lodoletta* i *Siberia*. El públic de l'església del Carme ha sabut apreciar el seu enorme talent i l'ha premiat amb grans aplaudiments i sonores ovacions.

Peralada, 5 d'agost de 2022

Ermonela Jaho ha escollit Peralada per rendir aquest vespre un sentit homenatge a la il·lustre figura de la soprano veneciana Rosina Storchio (1842-1945). La cantant ha preparat un repertori *verista* italià amb àries de les protagonistes de títols cèlebres com *Madama Butterfly*, *La Bohème*, *Zazà*, *Lodoletta* i *Siberia*, papers en els quals la soprano va brillar amb llum pròpia al llarg de la seva carrera.

En una església del Carme que ha acollit aquest vespre el darrer recital líric de la temporada, Jaho, acompanyada de la seva neboda Pantesilena Jaho al piano, ha recreat la figura de l'artista que va passar a la història pel seu refinament estilístic, el seu temperament escènic i el seu carisma vocal.

El concert ha començat amb *Musetta svara sulla bocca viva*, l'ària de *La Bohème* de Leoncavallo. Després d'un primer aplaudiment de benvinguda, l'artista ha donat pas a *Malinconia, ninfa gentile*, de Bellini i a *Lamento per la morte di Bellini* de Donizetti, un curiós *Brindisi* de Verdi previ al famós brindis de la posterior òpera, *La Traviata*.

Després d'aquesta arrancada de la primera part, Jaho ha iniciat el repartiment de Puccini amb la romança *Sole e amore*, en la qual s'aprecia una de les inconfusibles melodies de la futura *La Bohème*. *Il Valzer di Musetta* de l'òpera *La Bohème* i un solo de piano han tancat aquest primer bloc de melodies del cèlebre compositor italià.

Les últimes tres peces de la primera part han estat *Tristezza* de Tosti, *Non ti voglio amar* de Cilea i *Un di ero piccina* de l'òpera *Iris* de Mascagni, una de les obres més intenses i interessants del compositor que s'ambienta en un Japó mític en el qual el jove i innocent Iris lluita per amor.

Després d'una petita pausa, Jaho ha tornat amb força amb la senzilla i encantadora melodia de *Serenade* de Gounod amb text de Victor Hugo, una

espècie de cançó de bressol, ideal per mostrar l'elegància que transmet la soprano albanesa.

El concert ha donat pas a les peces de Massenet. En primer lloc s'ha interpretat l'ària *Adieu notre petite table*, del segon acte de l'òpera *Manon*, una obra que demostra el mestratge i les intencions dramàtiques del compositor. El mestre francès de finals del Romanticisme francès va ser el retratista de grans personalitats líriques femenines com Thaïs, Cendrillon o Sapho, l'ària de la qual –titulada *Pendant un an je fue ta femme*– és la que ha ressonat aquest vespre entre les parets de l'església del Carme.

El recital ha continuat amb *Pastorale* de Kozma Lara i un solo de piano que ha permès a la pianista lluir-se de valent, i *Qual fiamma avea nel guardo... stridono lassù* de *Pagliacci*, el drama estructurat en dos actes amb música i llibret de Leoncavallo. El darrer tram d'espectacle ha estat protagonitzat per les àries d'algunes de les òperes més reconegudes de la història.

Primer *Nel suo amore rianimata*, que és l'ària de *Siberia*, una de les cèlebres òperes del compositor Giordano, i un rol que Rosina Storchio va interpretar amb èxit dos mesos abans de triomfar amb la *première* de *Madama Butterfly*. La següent ha estat la de la mort de *Lodoletta*, *Flammen perdonami*. Aquesta va ser una de les especialitats en l'art de Rosina Storchio i que avui no podia faltar en l'homenatge a la soprano. Per tancar el recital Jaho ha escollit *Un bel di vedremo* de *Madama Butterfly*, obra de Puccini amb la qual precisament Storchio es va despedir dels escenaris com a soprano en el Liceu de Barcelona el 21 de desembre de 1922 i que aquesta nit el públic ha apreciat especialment, dedicant grans aplaudiments tot aixecant-se de la cadira.

Una Ermonela Jaho visiblement emocionada per les mostres d'estima i admiració demostrades pel públic ha regalat dos temes més en forma de bisos: *Io son l'umile ancella* d'Adriana Lecouvreur i *l'ombra di nube* de Licinio Refice. La conjunció de característiques interpretatives que han portat a Jaho al més alt de l'art operístic també va ser el que va projectar a Rosina i que aquesta nit l'artista albanesa ha deixat palès: emotivitat a flor de pell, carisma i generositat.

Aquesta no ha estat la primera vegada que Jaho trepitja Peralada. Reconeguda com una de les veus més atractives del panorama líric internacional actual, ja va enamorar al públic de Peralada l'any 2017 amb la seva *Madama Butterfly* i el 2018 va tornar al Festival amb *Thaïs* al costat de Plácido Domingo i les bases estables del Teatro Real. La seva admirable línia de cant, la seva meravellosa interpretació musical i una colossal actuació teatral formen part de la història d'aquest festival. Les seves interpretacions vívides i una excepcional identificació amb els papers que interpreta es destaquen en totes les seves ressenyes, a la vegada que reben l'ovació dels melòmans d'arreu.